

Nebesa so se odprla

PO NAJHUJŠI SUŠI v zgodovini bele Avstralije, kakor poročajo, je 21. februarja 2003 začelo tako lepo deževati, da so se nasmejali obrazi farmerjev in še mi v mestih smo bili nadvse zadovoljni. Lep, miren dež je ves dan in še malo naslednji dan namakal izsušeno zemljo. Pravi blagoslov. Ni čudno, da je televizija ta dan na prvem mestu TV dnevnika poročala o dežju po vsem kontinentu. Eden izmed TV kanalov je ta poročila naslovil: Nebesa so se odprla.

Že naslednji dan so bili naši parki in vrtovi bolj zeleni, lažje smo dihali, gasilci so uspešneje krotili gozdne požare, ki so največji v zadnjih sedemindvajsetih letih. Tema pogovorov je bil dež in da ga še potrebujemo. Pa bomo morali zanj zgleda še moliti, ne pa po pogansko plesati, kot je to počelo okoli petsto bolj ali manj nagih žensk v nedeljo, 2. marca 2003, v bližini Ouyena v Viktoriji. Vodni zbiralniki so v Viktoriji polni

le 48%. Suša je pustila in pušča svoje posledice na celotnem področju avstralske ekonomije, kakor je ugotavljal v parlamentu zvezni blagajnik Peter Costello ob sedmi obletnici ministrovanja prvega ministra Johna Howarda, 3. marca 2003 (ta dan se pa res lepo zapiše: 03.03.03)!

NEBESA SO SE ODPRLA in se odpirajo vsak dan. Premišljudem pa, ali se človek vsak dan odpira nebesom. Ko bi se, bi bilo precej drugače na tej Zemlji. »In mir zavladal bi povsod,« kot poje pesem. Tako pa je sedanost iz dneva v dan groznejša pred terorizmi vseh vrst in nevarnostjo izbruha nove vojne.

PRED NAMI JE POSTNI ČAS. Začeli smo ga s pepelnično sredo s spokornim obredom pepeljenja: »Pomni človek, da si prah in da se v prah povrneš. Spreobrne se in veruj evangeliju!« Sveti oče Janez Pavel II. nas vabi, da post in molitev letošnjega postnega časa darujemo za mir na svetu, še posebej na Bližnjem Vzhodu. Štiridesetdnevni post je spet nova priložnost za izmeritev »dalje in nebeške strani neba« našega romanja po tej Božji Zemlji.

Tudi te marčne Misli naj Vas po svoje nagovorijo. Na naslednjih staneh je zapisanega nekaj iz utripa življenja slovenskega občestva v Avstraliji – predvsem iz naših glavnih središč. Pa naj povem, da smo vedno zelo veseli glasov iz oddaljenih krajev - iz New South Walesa, Queenslanda, South Australie, Western Australie, Tasmanije. Oglasite se kaj iz Nove Zelandije. Hvala našim misijonarjem za živo vez in vsem, ki zanje darujete. V februarju 2003 je slovenska skupnost v Adelaidi praznovala nadvse slovesno 20. obletnico blagoslovitve cerkve Svete Družine. Prirčne čestitke patru Janezu in občestvu v Južni Avstraliji ob prazniku. Kaj je novega izpod Triglava, nas seznanja Tone Gorjup, ki bo sedaj vsak mesec pripravil pregled tamkajšnjega družbenega, političnega, kulturnega in verskega življenja.

Slovenijo čaka 23. marca referendum o včlanjenju v Evropsko zvezo in v Nato. Profesor moralne teologije na teološki fakulteti v Mariboru dr. Ivan Štuhec razmišlja nekoliko drugače kot takoimenovani mirovniki. Berite, razmišljajte – zato imamo misli in Misli. Pogosto dobivamo vprašanje: Koliko Slovencev pa živi v Avstraliji? Tako so nas vprašali tudi člani delegacije slovenskega parlamenta. To vprašanje zastavljamo danes tudi vam: Koliko Slovencev živi v vašem kraju, mestu, državi? Poznate uradne podatke popisa prebivalstva v Avstraliji?

V prihodnjih Mislih se bomo ukvarjali tudi s tem odgovorom.

Pred veliko nočjo dobite aprilske Misli, do takrat pa »zajemajmo vodo iz studencev odrešenja«. Naj nam v tem postnem času pomaga k temu tudi premišljevanje Jezusovega življenja, delovanja, trpljenja, smrti in vstajenja ob križevem potu in ob rožnem vencu. Jesenski pozdrav iz Avstralije na vse konce sveta, kjer slovensko srce še ljubi pomladne trobentice.

Bog živi!

pater Ciril

BOŽJE MISLI
poziv k spreobrnjenju
prerok Joel 2, 12-18

Tudi zdaj, govori GOSPOD,
se obrnite k meni z vsem svojim srcem,
s postom, z jokom in žalovanjem;
pretrgajte svoja srca, ne svojih oblačil.
Vrnite se h GOSPODU, svojemu Bogu,
kajti milostljiv je in usmiljen,
počasen v jezi in bogat v dobroti
in se kesa hudega.
Kdo ve, morda se obrne in kesa
in pusti za seboj blagoslov,
jedilno in pitno daritev
za GOSPODA, vašega Boga.
Zatrobite v rog na Sionu,
posvetite post,
oznanite slovesen shod,
zberite ljudstvo!
Posvetite shod,
pridružite starčke,
zberite otročiče
in dojenčke na prsih,
naj pride ženin iz svoje sobe
in nevesta iz svoje spalnice.
Med lopo in oltarjem naj jokajo
duhovniki, GOSPODOVI služabniki.
Rekó naj: »Prizanesi, GOSPOD, svojemu ljudstvu,
ne daj svoje dediščine v zasramovanje,
da bi jim vladali narodi.
Zakaj bi rekli med narodi:
»Kje je njihov Bog?«
Tedaj se je GOSPOD razvnel za svojo deželo
in se usmilil svojega ljudstva.

Postna postava - 2003

POSTNI ČAS, ki se začne s pepelnično sredo, nas vsako leto pripravlja na veliko noč. Naj bo to res čas milosti, duhovne poglobitve in dobrih del, ki jih bomo darovali za potrebe Cerkve vsega sveta. Cerkev za postni čas določa tudi posebne oblike spokornosti:

STROGI POST je na pepelnično sredo in na veliki petek. Ta dva dneva se le enkrat na dan do sitega najemo in se držimo mesnih jedi. Strogi post veže od izpolnjenega 18. leta do začetka 60. leta.

SAMO ZDRŽEK od mesnih jedi je na vse petke v letu. Zunaj postnega časa smemo zdržek od mesnih jedi zamenjati s kakim drugim dobrim delom pokore ali ljubezni do bližnjega. Zdržek od mesnih jedi veže vernike od izpolnjega 14. leta. Kadar je petek na praznik (cerkveni ali državni) ali je kakšna slovesnost v družini (poroka, pogreb...), post in zdržek odpadeta.

Svetli rožni venec

MARIJINO ŽIVLJENJE je nedoumljiva bližina z Bogom, je nedoumljiva ljubezen do Njega. Iz zavesti tega izrednega občestva z Bogom, te nedoumljive ljubezni in povezanosti z Bogom, iz tega, bratje in sestre, je vzknila molitev rožnega venca! Po tej molitvi nas Marija uvaja v skrivnost našega odrešenja.

In prav zato, da se okrepi ta odrešenjska razsežnost rožnega venca, sveti oče Janez Pavel II. dodaja skrivnosti luči, kjer se Jezus posebej razodeva kot luč sveta.

Te skrivnosti so:

1. *krst v Jordanu,*
2. *razodetje njegovega veličastva v Kani,*
3. *oznanjevanje božjega kraljestva in vabilo k spreobrnjenju,*
4. *spremenjenje na gori,*
5. *postavitev presvete evharistije.*

V vseh teh skrivnostih se razodeva kraljestvo, ki je navzoče v Jezusu Kristusu.

Sveti oče posebej priporoča škofom naj pospešujejo molitev rožnega venca v svojih škofijah. In zato sem danes tukaj med vami. Lahko vam zaupam: vsak dan z veseljem in zbrano molim rožni venec za svoje bogoslovce, za svoje duhovnike, za vernike, za neverne, za ves slovenski narod in za vse potrebe svete katoliške Cerkve.

Sveti oče prosi naj molimo za mir v tem nemirnem času. Pa tudi naj molimo za družine in v družinah. "Družina, ki skupaj moli, ostane skupaj", pravi sveti oče.

Bratje in sestre, priporočam vam, da se ta stara slovenska navada skupne molitve rožnega venca, ki je bila pred desetletji tako splošno razširjena v našem narodu, zopet uveljavi med nami. Kot pravi sveti oče; **"Tako lahka in tako bogata molitev zares zasluži, da jo krščansko ljudstvo zopet odkrije"**.

(Iz pridige nadškofa dr. Franca Rodeta na Brezjah ob začetku leta rožnega venca, 24. novembra 2002).

Skrivnosti svetlega dela rožnega venca napovedujemo tako:

- *ki je bil krščen v Jordanu*
- *ki je v Kani naredil prvi čudež*
- *ki je oznanjal Božje kraljestvo*
- *ki je na gori razodel svoje veličastvo*
- *ki je postavil sveto evharistijo*

Posamezne dele rožnega venca lahko molimo ob naslednjih dnevih: ponedeljek: veseli del; torek: žalostni del; sreda: častitljivi del; četrtek: svetli del; petek: žalostni del; sobota: veseli del; nedelja: častitljivi del.

IZPOD TRIGLAVA

Piše Tone Gorjup

Na letošnji Prešernov dan, 8. februarja, sta stopila v veljavo odloka o razpisu posvetovalnih referendumov o vstopu Slovenije v Evropsko zvezo in zvezo NATO. Referenduma bosta v nedeljo, 23. marca. Na njih se bomo Slovenci odločali o vprašanjih: »Ali se strinjate da Republika Slovenija postane članica Evropske zveze?« in »Ali se strinjate, da Republika Slovenija postane članica Organizacije Severnoatlantske pogodbe (NATO)«?

Jeseni je namreč Slovenija zaključila večletna pogajanja o vstopu v Evropsko zvezo, skoraj istočasno pa je dobila še povabilo v zvezo NATO. Da naj bi se o obeh zvezah držav odločali tudi volivci, ni bilo vprašljivo. O času in načinu odločanja pa je bilo precej preprirov. Vladajoča liberalna demokracija, ki si je prilastila večino vzvodov odločanja, je nekajkrat izsilila svoje rešitve. Nazadnje so spregovorili pravni strokovnjaki. Obveljalo je prepričanje, da mora Slovenija zaradi vstopanja v Evropsko zvezo prilagoditi svoj pravni red prilagoditi evropskemu.

Tako je državni zbor konec februarja spremenil nekaj členov ustave, ki govorijo o odprtju trga z nepremičninami, o izročanju državljanov, ki so v kazenskem postopku, pa tudi o vstopanju v različne mednarodne povezave. Tako sta zdaj oba referenduma zavezujoča, ni ju mogoče ponoviti, neveljavni glasovi pa se ne štejejo za proti, kot je to veljalo doslej. Novo je tudi to, da na vseh novih referendumih lahko glasujejo tudi državljani Slovenije, ki začasno ali stalno bivajo v tujini. Za Avstralijo se ponujata dve možnosti: glasovanje po pošti ali pa na veleposlaništvu v Canberri. Zapleteni postopki in čas bosta poskrbela, da glasov ne bo prav veliko, čeprav so tokrat sprejemljivi tudi za vladno stran.

Čeprav večina tistih, ki so v vodstvih strank,

podpira vstop v Evropsko zvezo in v NATO, pa je podpora v javnosti bolj dvomljiva. K temu v veliki meri prispevajo časopisi, radio in televizija s poročanjem, kakor smo ga bili vajeni v času komisarjev za propagando. S tem, ko bo Slovenija del obeh povezav, bodo zakoni morali veljati za vse enako. Z vračanjem po vojni zaplenjenega premoženja ne bo več mogoče odlašati. Privilegiji pridobljeni v prejšnjem sistemu bodo izgubili svojo osnovo. Obenem ne smemo pozabiti, da je bil NATO ustanovljen z namenom, da bi zagotovil skupno varnost, obrambo in mir državam članicam, pa tudi za boj proti komunistični diktaturi.

Opozicijska Koalicija Slovenija, v kateri sta povezani Socialdemokratska stranka in Nova Slovenija Krščanska ljudska stranka, je že pred časom na vladno stran naslovila šest zahtev, ki bi omogočile demokratičen dialog v Sloveniji. V zadnjih desetih letih si je namreč Liberalna demokracija kot najmočnejša stranka prisvojila dobršen del oblasti. Hkrati nadzira večino slovenskega kapitala in nadzorne službe v državi. Postopki, ki naj bi razkrili povzročitelje gospodarskega kriminala, zastarajo. Če ne pripadaš pravi stranki, kljub odlični izobrazbi ne moreš dobiti določenih služb in podobno.

Na te razmere se je sredi februarja odzvala še **skupina iz kroga Nove revije**, ki je oblikovala posebno državljansko pobudo z naslovom Nekaj je treba storiti. Med podpisniki so Rudi Šeligo, Drago Jančar, Drago Demšar, Vasko Simoniti, Aleksander Zorn in Barbara Brezigar. Kot so zapisali, nam v dobrem desetletju ni uspelo ustvariti prostora za enakovredno delovanje opozicije in kvalitetnega prostora za delovanje civilne družbe. Da bi to dosegli, je treba omogočiti vsestransko informiranje javnosti in nadzor nad oblastjo. V ta namen so predstavili šest točk in v njih predlagali,

kako doseči demokratično ravnotežje, primerljivo evropskim političnim in medijskim standardom.

Slovenski kulturi praznik je tudi obletnica uradnega priznanja samostojne Slovenske škofovske konference s strani Svetega sedeža leta 1993. Naši škofje so se desete obletnice tega dogodka spomnili na svoji redni seji, ki je bila 20. februarja v Mariboru. Po besedah predsednika Slovenske škofovske konference nadškofa Franca Rodeta, je ta dogodek primerljiv politični osamosvojitvi Slovenije. Škofje so se na seji posvetili še nekaterim tekočim zadevam, seznanili so se s prednostmi vključitve Slovenije v Evropsko zvezo in NATO in pripravami na srednjeevropski katoliški shod. Gre za enoletno duhovno prenovno, ki bo svoj vrh doživela 22. maja 2004 v avstrijskem božjepotnem središču v Marijinem Celju.

Škofom se takrat še ni sanjalo, da bo papež **Janez Pavel II.** dva dni zatem dosedanjega **apostolskega nuncijskega v Sloveniji nadškofa Giuseppa Leanza imenoval za novega predstavnika Vatikana v Bolgariji.** Njegov odpoklic je bil nepričakovan, saj ji bil v Sloveniji le dobrega pol leta. Mnogi se sprašujejo ali je njegov odhod povezan z neurejenimi odnosi med Cerkvijo in državo. Sveti sedež je namreč že decembra 2001 s Slovenijo podpisal dvostranski sporazum, za katerega na ustavnem sodišču do danes niso mogli ugotoviti, ali je v skladu za zakoni ali ne, čeprav sta ga obe strani pripravljali več let. Znano je, da si nuncijske v Sloveniji že deset let prizadevajo, da bi dobili potrebne dokumente za postavitev lastne nunciature, pa se vedno kje zatakne.

Tudi na Franceta Prešerna nismo pozabili. Osrednja proslava ob slovenskem kulturnem prazniku s podelitvijo Prešernovih nagrad in nagrad Prešernovega sklada je bila 7. februarja zvečer v prenovljeni dvorani hotela Union v Ljubljani. Prešernovi nagradi sta prejela gledališki igralec Zlatko Šugman in arhitekt Vojteh Ravnikar. Kulturne ustanove po Sloveniji so za sam praznik pripravile dan odprtih vrat. Zvrstilo se je vrsto kulturnih prireditev, recitalov, koncertov, predavanj, razstav in podobno. V kranjski župnijski cerkvi so tako kot že vrsto let Prešernov dan posvetili molitvi za pokojnega pesnika in vse, ki so skozi stoletja bogatili našo kulturo. Živahno je bilo tudi v Prešernovi rojstni Vrbi, ki je pokrita s snegom in obsijana s soncem privabila lepo število

obiskovalcev. Nekateri so obiskali Trubarjevo domačijo v Raščici, pa Jurčičevo na Muljavi, Slomškovo na Ponikvi in druge domove slovenskih pesnikov in pisateljev.

Ob kulturnem prazniku je izšel tudi zbornik predavanj z mednarodnega simpozija ob 200-letnici pesnikovega rojstva z naslovom France Prešeren - kultura -Evropa. V njem je dvaindvajset domačih in tujih avtorjev potrdilo, da je Prešeren tudi na prelomu novega tisočletja vodilna slovenska pesniška osebnost.

Praznik slovenske besede so imeli konec januarja **v tržaški Rižarni** ob dnevu spomina na žrtve taborišča. Na njej se je kljub zapletom, ki so trajali vse do zadnjega, vendarle slišala slovenska beseda. Govor tržaškega župana Roberta Dipiazze so namreč na slovesnosti spontano prevajali v slovenščino. Zamejci, ki so bili na prireditvi so pohvalili županovo odločitev in tudi vsebino njegovega govora. Navzoče je namreč spomnil tudi na trpljenje in krivice, ki jih je pretrpela tudi slovenska narodna skupnost. Zatem so za žrtve taborišča opravili molitve po judovskem, katoliškem in pravoslavnem obredu. Tržaški škof Eugenio Ravignani je imel bogoslužje v italijanščini in slovenščini. Temu je prvo nedeljo v februarju sledila še velika slovesnost ob 100-letnici delovanja Slovenskega stalnega gledališča v Trstu, ki je potekala v slovenščini, italijanščini, furlanščini in nemščini.

Na Koroškem so medtem štirje sodelavci Radia dva 3. februarja začeli enotedensko opozorilno gladovno stavko, s katero so zahtevali trajno zagotovitev celodnevne slovenskega radijskega programa za slovensko manjšino na avstrijskem Koroškem. Avstrijska državna radio televizija OFR, ki je do konca lanskega leta denarno podpirala delovanje tega zasebnega radia, je zaradi varčevanja podporo ukinila. Prihodnost radia ostaja negotova, sodelavci pa so že napovedali neomejeno stavko, če se vprašanje ne uredilo do sredine marca.

In še spodbudnejša novica. **Sredi februarja smo v Sloveniji izbirali popevko, ki nas bo 24. maja zastopala na evroviziji v Rigi.** Tam se bo s pesmijo Lep poletni dan za najboljšo uvrstitev potegovala v Berlinu rojena Karmen Stavec, ki sedaj živi v Domžalah.

Odločitev za Nato, potrditev plebiscita

Referendumsko odločanje Slovencev in Slovenk o vstopu v EZ in Nato se hitro bliža, domača javnost pa je močno razdeljena, predvsem glede vprašanja obrambne povezave. Od 11. septembra naprej, oziroma še natančneje od Busheve izvolitve, poslušamo in beremo v slovenski javnosti predvsem izjemno čustveno in ostro kritiko Busha in njegove administracije. Ker je Amerika reagirala najprej v Afganistanu in se sedaj pripravlja za napad na Irak, je njena zunanja politika dobila predznak napadalnosti in postala sinonim za svetovno agresivnost. Na to politiko se odzivajo različna mirovniška gibanja, katerih cilj je vedno večje demoniziranje Amerike in njenih voditeljev. Ker pa je Amerika najmočnejši dejavnik v čezatlantski zvezi Nato, prihaja do popolno izkrivljene podobe o tem, za kaj se bomo odločali 23. marca: proti Ameriki ali za zvezo Nato?

Kar zadeva odnos do Amerike, bi bilo pričakovati, da bi se slovenski in evropski protiglobalisti in mirovniki s transparenti postavili na gradbenih parcelah vsepovsod tam, kjer se katerakoli domača ali tuja velika trgovska hiša loti zidave nakupovalnega centra. Ti so namreč posnemanje ameriške "shopping" kulture. Prav tako bi bilo treba protestirati pred trgovinami, ki prodajajo zgoščenke z angleško in ameriško glasbo, saj je ta že zdavnaj kolonializirala slovensko mladež. Da ne govorimo o poneumljanju množic, ki prisegajo na ameriške nadaljevanke, za katere vsaj komercialnim televizijam nikoli ne zmanjka ne časa ne denarja. Tudi proti "fast foodu" še nihče ni protestiral in po možnosti bodo protestniki nosili kavbojke. Razni mirovni in drugi inštituti se ne branijo dolarjev od stricov iz Amerike, da lahko doma, pod krinko razvoja demokracije in civilne družbe, vpijejo proti sedanjim

ameriški oblasti. Nimajo pa toliko ponosa, da bi rekli hvala globalno umazanemu denarju. Tudi med univerzitetnimi profesorji bomo našli antiameriško razposajene kritike, ki pa s pridom izkoriščajo ameriško širino, ko gre za objavo njihovih knjig ali člankov v ameriških revijah, kajti to se obrestuje pri nabiranju kariernih točk za napredovanje. Še bi lahko naštevali paradoksalnost antiamerikanizma, ki ga je pri levičarjih predvsem vzpodbudilo dejstvo, da so z Bushem na oblasti republikanci in ne demokrati. Kakor da je Clintonova Amerika bila tako drugačna in Clinton bistveno bolj pohleven od Busha.

Očitno je, da se je duh evropskega anarhizma in levega liberalizma ujel v znano formulo razrednega sovražnika, ki je tokrat onstran oceana, pooseblja pa ga Bush. V prid temu govori tudi velika os med Schröderjevimi socialisti (ki bi danes v Nemčiji pogoreli na vsej črti, če bi bile volitve), Mosko, Pekingom in tradicionalno drugačnimi Francozi, ki pri svojem izgubljanju vpliva na svetovno politiko storijo vse, da ostajajo v igri. Končno so Francozi bili tudi vneti zagovorniki Miloševića in velike Srbije, kar danes antiamerikanci pozabljajo. Mirovniški pohodi pa me bodo prepričali,

ko bodo z isto vnemo protestirali po Iraku in zahtevali, naj Husein neha z diktaturo, svojemu ljudstvu pa da hrano in svobodo ter spoštuje zahteve Varnostnega sveta OZN.

In če se bomo že v tej zmedi morali odločati za Nato, potem je prav, da vemo, da je Nato skupnost držav, ki jih združuje spoštovanje demokratičnih vrednot in pravni red, kar je veliko širša osnova kakor pa vojaška solidarnost v boju proti skupnemu sovražniku. Je pa seveda tudi zveza medsebojne kolektivne varnosti in obrambe, v primeru kateregakoli

"Slovenska vlada bo storila vse, kar je v njeni moči, da bo zagotovila uspeh referenduma o Evropski zvezi in članstvu v NATO, tako, da bo lahko postala polnopravna članica v maju 2004," je med svojim zadnjim obiskom februarja 2003 v Bruslju zagotovil ministrski predsednik vlade RS Anton Rop generalnemu sekretarju NATO Georgeu Robertsonu.

možnega dejavnika nestabilnosti demokratičnih družbenih ureditev zaveznic. Mednarodni terorizem vsekakor pomeni takšno nevarnost.

Odločanje za Nato je dejansko odločanje za stabilnost demokratične družbene ureditve, ki je zavarovana s pravnim redom, katerega temelj so človekove pravice. Ker sta tako demokracija kot pravni red neprestano ogrožena od znotraj in od zunaj, je, žal, potrebno skrbeti tudi za varnost in obrambo. To je na prvi pogled nesimpatično in, če hočemo, tudi proti tistemu evangelijskemu načelu, da je treba nastaviti še drugo lice. Je pa realistično, glede na dejstvo, da so različne oblike družbene destabilizacije vedno na delu in da pač nekaterim skupinam ljudi vedno bolj ustreza nered kot red.

Svetovno mirovništvo je vsaj takšna utopija, kot je bil komunizem, saj nam oba ponujata rajsko družbo, ki bi bila dosegljiva samo v primeru, da bi iz tega sveta izginile vse oblike nasilja. Najprej seveda

tiste v družinah, šolah, ulicah, lokalih in na delovnih mestih. Ko bomo torej v naši domovini spali pri nezaklenjenih vratih in brez skrbi pozabljali denarnice v javnih prostorih, takrat bomo imeli tisto legitimnost, ki nam bo dala ustrezno moralno kritje za svetovni pacifizem.

S tem pa nikakor nočem reči, da si ni potrebno z vso močjo prizadevati za mir in da vojna nikoli ni prava rešitev. In če, žal, ne gre drugače, se do miru prave tudi s pomočjo vojske in policije.

Ko se bom odločal za Nato, se bom odločal za mednarodno stabilnost in varnost tistega, za kar sem se odločil na plebiscitu. Veliko lažje se odpovem suverenosti na področju obrambne in varnostne politike kakor kulturne. Slednje nam nihče noče vzeti, pač pa jo upravljamo sami. Kakor upravljamo svojo vitalno suverenost s politiko, ki ni naklonjena večjemu številu otrok in socialni varnosti mladih družin.

dr. Ivan Štuhec

Predsednik RS dr. Drnovšek o izzivih za Evropo

Slovenski predsednik dr. Janez Drnovšek je v svojem nastopu na mednarodni konferenci, 1. marca 2003, o prihodnosti Evropske unije v Rimu, ki sodi v sklop vsakoletnih razprav Aspen European Dialogue, dejal, da bo italijansko predsedovanje EU v drugi polovici letošnjega leta izredno pomembno za prihodnji razvoj tako Unije kot tudi vse Evrope.

Po njegovem mnenju je Evropa danes v zelo posebnem položaju; po eni strani evropski voditelji soočajo drug drugega z različnimi pogledi na trenutni položaj v mednarodnih odnosih, po drugi pa poskušajo dajati vtis, da se na drugih področjih njihovo sodelovanje nadaljuje po starem. Tudi zato je slovenski predsednik izrazil upanje, da smo lahko optimistični glede nadaljnega razvoja dogodkov, čeprav obstaja dejstvo, da je Evropa danes soočena z eno svojih najbolj resnih kriz v zadnjem času.

Pri tem je dr. Drnovšek poudaril, da razume sedanje stališče ZDA, ki so se po terorističnih napadih 11. septembra 2001 odločile za aktiven pristop k zagotavljanju svoje nacionalne varnosti. Težava je le v tem, da Američani svoje strategije niso predstavili dovolj dobro mednarodni javnosti, in to v času, ko je ta nezadovoljna zaradi

ameriškega nasprotovanja mednarodnim pobudam, kot sta kjotski sporazum in mednarodno kazensko sodišče, je menil predsednik. Vsekakor bodo morale ZDA v primeru, da bodo še naprej igrale vodilno vlogo pri zagotavljanju mednarodne varnosti, po Drnovškovih besedah vzeti nase tudi odgovornost pri drugih vprašanjih, kot je spopadanje s svetovno revščino in podnebnimi spremembami, kjer pa ima Evropa že bolj napredno in izdelano stališče.

Predsednik Drnovšek je še poudaril, da je zdaj čas, da Evropa in ZDA najdeta skupen jezik ter da se zblížajo razlike v stališčih, tako v dobro čezatlantskega sodelovanja kot tudi v dobro mednarodnih organizacij, kot so ZN in zveza Nato ter da Evropa in ZDA najdeta skupen jezik in se zblížajo razlike v stališčih, tako v dobro čezatlantskega sodelovanja kot tudi v dobro mednarodnih organizacij, kot so ZN in zveza Nato. V nasprotnem primeru bo namreč Italija v času svojega predsedovanja soočena z resnimi težavami, je menil predsednik, ki je ob tem tudi poudaril, da imajo države kandidatke za vstop v EU v zvezi s sedanjimi razhajaji med EU in ZDA zelo mešane občutke.

(Dnevnik, Ljubljana)